

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/298/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113215674
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7113215674.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: MOTOR - CAR Košice s.r.o., so sídlom v Košiciach, Dopravná 5, IČO: 36 198 595, zastúpený MST PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Laurinská 3, proti žalovanej: M. Q. I., narodená XX.X.XXXX, bytom Z. C., P. X, o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 9. októbra 2019 sp. zn. 17C/176/2013

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 9.10.2019 č.k. 17C/176/2013-159.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 9.10.2019 č.k. 17C/176/2013-159 žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 20.10.2014 č.k. 17C/176/2013 - 59, ktorým súd určil, že z výkonu exekúcie vedenej vo veci oprávnenej Q. I. proti povinnému C. I. je vylúčené motorové vozidlo zn. Mercedes Benz N.: C. XXXII. Aj keď vo veci mal úspech žalobca, ktorému by patrila náhrada trov konania, vzhľadom na osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovanej a vzhľadom na okolnosti veci aplikoval ust. § 257 CSP a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

3. Po prešetrení majetkových pomerov žalovanej dospel k záveru, že rozhodnutie súdu, ktorým by žalovaná bola zaviazaná k náhrade trov konania žalobcovi, by mohlo vo významnej miere negatívne zasiahnuť do jej majetkovej situácie, ktorá už je aj tak nepriaznivá, pričom žalovaná je matka - samoživiteľka, ktorá sa stará o maloletého syna a dlhšie obdobie nedostáva ani minimálne zákonom stanovené výživné. Okrem týchto majetkových a sociálnych pomerov žalovanej považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa aj okolnosti prejednávanej veci, a to skutočnosť, že žalovaná nezadala príčinu na vedenie tohto sporu, úkony súdneho exekútora v súvislosti so spisovaním vecí podliehajúcich exekúcii žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť a zohľadnil aj charakter vymáhanej pohľadávky v exekučnom konaní, ktorým je pohľadávka na výživnom k maloletému dieťaťu, o ktoré sa stará sama a na ktorého výživu jeho otec neprispieva. Uzavrel, že za tejto situácie by bolo nespravodlivé, aby žalovaná mala uhrádzať trovy tohto konania. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že by zistil také majetkové pomery žalobcu, na ktoré by nepriznanie náhrady trov konania malo nepriaznivý dopad.

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd mu prizná plnú náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania. Argumentoval tým, že súd nesprávne aplikoval ust. § 257 CSP, ktoré neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Použitie § 257

CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť iba na odstránenie neprimeranej tvrdosti.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

7. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Na zdôraznenie správnoti napadnutého uznesenia a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

10. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Citované ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Ide pritom o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si vždy všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu.

12. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

13. Súd prvej inštancie, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 23.5.2016 č.k. 6C/284/2015-93 skúmal okolnosti významné pre posúdenie splnenia predpokladov pre aplikáciu ust. § 257 CSP, konkrétne zisťoval aktuálne osobné, majetkové a zárobkové pomery žalovanej so zohľadnením majetkových pomerov žalobcu, ktorému inak patrí náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia v zmysle ust. § 257 CSP na jeho pomery a vzal do úvahy aj ostatné okolnosti prípadu, t.j. okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a ktoré predchádzali podaniu žaloby.

14. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že zistené majetkové a sociálne pomery žalovanej so zohľadnením tej skutočnosti, že sama sa stará o maloleté dieťa, na ktorého výživu jeho otec ničím neprispieva, ako aj okolnosti prejednávanej veci, konkrétne skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom nezadala príčinu na vedenie tohto sporu, ktorý sa týka vymáhanej pohľadávky na výživnom k maloletému dieťaťu v exekučnom konaní, sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v zmysle ust. § 257 CSP.

15. Existenciu vyššie uvedených dôvodov žalobca v odvolaní nespochybňuje a zároveň počas celého konania nedeklaroval také svoje majetkové pomery, ktoré by mali byť rozhodnutím o nepriznaní mu náhrady trov konania nepriaznivo ovplyvnené.

16. Žalobca argumentuje v odvolaní iba tým, že rozhodovanie v zmysle ust. § 257 CSP má byť výnimočné, má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti a neslúži na zmiernenie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami.

17. Podľa jeho argumentácie použitie tohto ustanovenia neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zárobová a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany.

18. K týmto odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že súdna prax aj od účinnosti CSP zotrváva na výklade dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257, ako ich ustálila súdna prax počas účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a ako boli judikované vo vzťahu k aplikácii ust. § 150 O.s.p. Výklad dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania je teda ponechaný naďalej na súdnu prax a k dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť tak vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii, avšak k aplikácii tohto zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

19. Nepriaznivé majetkové a sociálne pomery strany sporu sú teda jedným z dôvodov pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu, pričom však vždy je potrebné prihliadať aj na okolnosti prejednávanej veci.

20. Takto postupoval súd aj v prejednávanej veci, kde aplikoval ust. § 257 CSP nielen z aspektu sociálneho, ale aj vzhľadom na charakter tohto konania (o vylúčenie veci z exekúcie za účelom vymoženía pohľadávky výživného na maloleté dieťa) a toto rozhodnutie je v súlade s princípom spravodlivosti.

21. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).